

Súbor básní ~ Blízko bytia

* * *

Kráčam po zelených stebľách
Špičkami
Tichá dolina čaká
Kým rukami rozháňam hmlu na obzore
Aby sme sa uzreli
Tu som sama s(t)ebou

* * *

Zakladáš si vlasy za ucho
Pomalým pohybom
Mí rozburcuješ myšlienky
Ktoré nedokážem usmerniť
Tak sa len topím v zastavenom čase
Medzi priestorom
A tvojimi bezodnými očami

* * *

Rohy miestnosti ťa obmedzia
Vo vytvorenom priestore nemého bytia
Si
(Ne)úplným protikladom
Sebe
Najviac sa strácame vnútrom

* * *

Na noc
Otvorte okná
Aby duša mohla von
Aj napriek inakosti charakterov
Sa raz zabudneme zobudiť

* * *

Prsty preplietáš strunami
A ja tancujem
S malou
Už jej stihli listy popadať do vlasov
Dofarebna
Vyplietam ich
Delím na ročné obdobia

* * *

Stratiť sa v sebe
Občas naruby obliekať nový deň
A len tak pomaly (ne)správne šliapnuť
Do ticha
Bez pozdravu vyrásť o ďalší rok

Pestrosť života je v jeho bohatosti a odlišnej dokonalosti
Vďaka tomu máme umenie povrchné ako dnešná doba a hlboké ako Tvoje oči